



Øssur Winthereig



Rigmor Dam



Ingolf S. Olsen



Dávid Isfeld

KJAKARAR

Tey hava í mong ár sett politikarunum hvassar spurningar ella havt greiðar meiningar um politikk. Nú vilja tey av kjakpallinum upp á tingsins røðarapall at ráða. Men hvør skal greina politikkinn, tá allir kjakararnir og greinararnir vilja gerast politikarar? Vit leggja átta valevnir undir luppinn, ið stilla upp á næsta vali

Uni Arge

Fyrrverandi norski fiskimálaráðharrin, Jan Henry T. Olsen, helt fyri nøkrum árum síðan ein fyrilestur í Norðurlandahúsinum um fisk og olju. Í gongini undan fyrilestrinum prátaði hann við nøkur tíðindafólk og segði, at hann fyrr hevði starvast sum tíðindamaður. Eitt av tíðindafólkunum vildi vita, hví hann fór upp í politikk. Hann svaraði, at hann gjørdist troyttur av at hava betri svar upp á

sinar egnu spurningar, enn politikararnir høvdu. Tí helt hann seg kunna gera mun í politikki.

Ert tú tíðindafólk, samfelagsfrøðingur ella bara íðin politiskur kjakari, er lopið ikki so langt yvir í politikk. Hetta vísir seg eisini, nú lögtingsvalið nærkast. Journalistarnir Øssur Winthereig, Ingolf S. Olsen, Jústinus Eidesgaard og Rigmor Dam hava øll boðað frá, at tey vilja inn á ting. Kjakarin Dávid Isfeld, samfelagsfrøðingurin Jóanes

N. Dalsgaard, javnstøðuforsprákarin Kristianna W. Poulsen og skribenturin Hanus Samró liggja somuleiðis framvið at gerast tinglimir á næsta vali.

Hvussu góðar møguleikar hesi átta hava at verða vald, er vónleyst at spáa um, men ein sannroynd er tað, at tey, sum fyrr hava roynt lopið av almenna kjakpallinum yvir í politikk, ofta hava havt eydnuna við sær. Eitt nú Hogni Hoydal, John Johannessen og Bjørt Samuelson eru dømi um

hetta. Fólk, ið fáast nógv við samfelagsmál og kjak, hava ofta tann fyrimumin fram um fleiri onnur, at tey duga væl at skriva og tosa. Tey vita eisini, hvussu tey skulu brúka fjølmiðlarnar og gerast sjónlig.

Politiska innihaldið

Men skapa kend andlit og spískir pennar góðar politikarar? Krevst ikki, at valevnir hava greið politisk sjónarmið? Soleiðis spyrja veljararnir sjálvandi, og higartil hava teir fingið ávísar ábendingar

um, hvat tey átta vilja. Øssur Winthereig, Ingolf S. Olsen og Dávid Isfeld hava kunngevirt, at teir taka undir við stevnuni hjá Tjóðveldi. Jóanes N. Dalsgaard og Kristianna W. Poulsen stilla upp fyri Sjálvstýrisflokkinn, Rigmor Dam fyri Javnaðarflokkinn, Hanus Samró fyri Fólkaflokkinn og Jústinus Eidesgaard fyri Sambandsflokkinn.

Við at kjósa sær flokk at hava øll sett seg í politiskan bás. Summi halda, at hetta er óheppið at gera,

um tú ert journalistur ella eygleiðandi samfelagsfrøðingur, men soleiðis er fólkaræðisliga frælsið. Einum og hvørjum er loyvt at bjóða seg fram at stýra landinum, eisini journalistum og samfelagsfrøðingum. Um hesi so hava nakað nýtt at geva politisku skipanini, er ein annar spurningur. Ingolf S. Olsen hevur sagt, at um hann kann byggja brýr millum arbeiðsfólk og akademikarar í Tjóðveldinum, so hevur hann gjørt mun.

Jústinus Eidesgaard tyk-